

Довідник бізнесмена: інтернет – магазин

Огляд процедури відкриття інтернет – магазину в Україні

Відповідно до статті 3 Закону України “Про електронну комерцію” інтернет-магазин – засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину.

Закон України “Про електронну комерцію” вимагає розміщення на веб – ресурсі інтернет-магазину наступної інформації:

- повне найменування юридичної особи або прізвище, ім’я, по батькові фізичної особи – підприємця.
- адреса підприємства або місце реєстрації та місце фактичного проживання ФОП;
- адреса електронної пошти;
- ідентифікаційний код для юридичної або фізичної особи – підприємця;
- порядок формування кінцевої вартості товару щодо включення (невключення) певних податків у вартість товару;
- інформація про вартість доставки.

Інтернет-магазин може відкрити лише суб’єкт господарювання. В іншому випадку – це може трактуватися контролюючими органами як здійснення господарської діяльності без державної реєстрації як суб’єкта господарювання, що передбачає накладення штрафу у розмірі від 17 000 до 34 000 гривень. Законодавчих обмежень щодо організаційно – правової форми (ФОП чи юридична особа) для здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через

інтернет-магазин немає, варто обирати з основних форм господарювання в Україні. Обов'язковою вимогою є тільки зазначення в заяві про державну реєстрацію відповідного суб'єкта господарювання, яка подається суб'єкту держреєстрації, коду КВЕД – 47.91 «Роздрібна торгівля, що здійснюється фірмами поштового замовлення або через мережу Інтернет».

З ціллю оподаткування результатів здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин, суб'єкт господарювання може перебувати як на загальній, так і застосовувати спрощену систему оподаткування (зокрема, підтверджено листом ГУ ДФС у Харківській області від 03.03.2016 р. № 88/ФОР/20-40-13-01-15), з врахуванням пункту 291.5 статті 295 Податкового кодексу України, який визначає перелік видів діяльності, здійснення яких не дає права на застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності. Наприклад, усім платникам єдиного податку заборонено здійснювати діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату. Також необхідно зазначити, суб'єкт господарювання, що здійснює господарську діяльність з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин, може бути платником податку на додану вартість у разі добровільної реєстрації чи у випадках, визначених статтею 181 Податкового кодексу України.

Можливе застосування РРО відповідно до чинного законодавства України.

Місцезнаходженням інтернет – магазину може буде місце проживання фізичної особи – підприємця чи місцезнаходження юридичної особи, які відображаються в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, чи інше приміщення (в тому числі складське чи офісне), яким особа володіє на законних підставах. У зв'язку з тим, що така адреса не є “віртуальною”,

тому починати роботу без дозволу органів державного пожежного нагляду забороняється (згідно статті 57 Кодексу цивільного захисту). Процедура видачі дозволу на початок роботи встановлена Порядком, затвердженим постановою КМУ від 05.06.13 р. № 440. За місцем знаходження об'єкта нерухомості (офісу, складського приміщення) державному адміністраторові або територіальному органу державної служби надзвичайних ситуацій подається або направляється рекомендованим листом декларація відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки. Починати господарську діяльність можна з дня реєстрації декларації. Декларація не подається: у разі використання торговельних місць, кіосків та контейнерів, якщо їх розміщено на ринку відповідно до схеми, погодженої з органом державного пожежного нагляду; орендарем об'єкта нерухомості (особою, яка використовує об'єкт нерухомості за цивільно-правовим договором, що не передбачає перехід права власності на такий об'єкт) за умови, що декларацію на об'єкт нерухомості зареєстровано його власником; у разі використання об'єктів, що в установленому законодавством порядку приймаються в експлуатацію після завершення будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту.

Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності" не передбачено для здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин отримання ліцензії.

Вимоги щодо асортименту інтернет – магазину:

Варто зауважити, що ліцензійними умовами щодо провадження господарської діяльності може встановлюватися заборона на продаж тих чи інших товарів через Інтернет, наприклад

1) лікарські засоби – згідно з пункту 2.6 Ліцензійних умов № 723 забороняється дистанційна (через мережу Інтернет) торгівля лікарськими засобами, а також продаж лікарських засобів поштою та через будь-які заклади, крім аптечних, та поза ними.

Підтверджено листом Держлікслужби від 27.04.2012 р. № 8506-1.2/4.3/17-12.

2) алкогольні напої та тютюнові вироби – позиція Державної фіскальної служби України (лист ДФСУ від 01.10.2015 р. № 20887/6/99-99-22-07-03-15 та роз'ясненні з розділу 115.05 модуля БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ)

3) зброя невійськового призначення та боєприпаси до неї (Ліцензійні умови № 1000).

При цьому відсутня заборона на розміщення інформації про заклад торгівлі і наявні в товари в мережі Інтернет.

У випадку реалізації непродовольчих товарів необхідно враховувати вимоги Правил роздрібної торгівлі непродовольчими товарами, затверджених наказом Міністерства економіки України від 19.04.2007 року № 104.

Необхідно пам'ятати, що товари, які реалізуються повинні мати документи, що підтверджують якість. Вони надаються виробником. Такими документами в Україні є сертифікат (перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, затверджено наказом Держкомітету з питань технічного регулювання і споживчої політики від 01.02.05 р. № 28) чи декларація відповідності (щодо решти). У документах на товари, які передаються покупцеві, повинні зазначатися реєстраційні номери сертифіката відповідності або декларації відповідності (Правила продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 103).

При реалізації продовольчих товарів необхідно враховувати вимоги Правил роздрібної торгівлі продовольчими товарами, затверджених наказом Мінекономіки від 11.07.2003 р. № 185. Обов'язковою вимогою у такому випадку є реєстрація потужності в Державній службі з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Механізм функціонування.

Правовою основою інтернет-торгівлі є електронний правочин. Згідно Закону України “Про електронну комерцію” електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та її прийняття (акцепту) другою стороною. Сторонами такого договору є продавець (виконавець, постачальник) і покупець (замовник).

Оферта потенційному покупцеві може бути зроблена шляхом: направлення комерційного електронного повідомлення на пошту; розміщення пропозиції в Інтернеті або в інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

При цьому комерційні електронні повідомлення поширюються лише на підставі згоди на отримання таких повідомлень, наданої особою, якій такі повідомлення адресовано. Таке повідомлення може надсилатися особі без її згоди лише за умови, що вона може відмовитися від подальшого отримання таких повідомлень.

Пропозиція укласти електронний договір (оферта) має містити істотні умови, передбачені законодавством для відповідного договору, і виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов’язаною в разі її прийняття. Таку пропозицію може бути зроблено шляхом:

- надсилання комерційного електронного повідомлення;
- розміщення пропозиції (оферти) у мережі Інтернет;
- розміщення пропозиції (оферти) в інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

Електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та його прийняття (акцепту) другою стороною.

Електронний договір вважається укладеним з моменту отримання особою, яка направила пропозицію укласти такий договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції. Відповідь особи, якій

адресовано пропозицію укласти електронний договір, про її прийняття (акцепт) може бути надано шляхом:

– надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір, підписаного в порядку, передбаченому;

– заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі, що підписується в порядку, передбаченому;

– вчинення дій, що вважаються прийняттям пропозиції укласти електронний договір, якщо зміст таких дій чітко роз'яснено в інформаційній системі, в якій розміщено таку пропозицію, і ці роз'яснення логічно пов'язані з нею.

Якщо покупець укладає електронний договір шляхом розміщення замовлення за допомогою інформаційно-телекомунікаційних систем, продавець зобов'язаний оперативно підтвердити отримання такого замовлення.

Місцем укладення електронного договору є місцезнаходження юридичної особи або місце фактичного проживання фізичної особи, яка є продавцем (виконавцем, постачальником) товарів, робіт, послуг.

Момент виконання продавцем обов'язків передати покупцю товар визначається згідно з положеннями Цивільного кодексу України про купівлю-продаж, окрім випадків зазначених в частині 10 статті 11 Закону України "Про електронну комерцію"

Зокрема, якщо предметом електронного договору є надання послуг у сфері електронної комерції, обов'язок постачальника перед споживачем вважається виконаним у момент, коли надана постачальником послуга відповідає властивостям, визначеним договором або законодавством.

Якщо предметом електронного договору є виконання робіт у сфері електронної комерції, обов'язок виконавця перед замовником

вважається виконаним у момент, коли результат виконаної роботи відповідає вимогам, установленим договором або законодавством.

Електронним договором може бути визначено й інший момент виконання зобов'язань між сторонами.

Якщо за домовленістю сторін електронний договір повинен бути підписаний сторонами, то моментом його підписання є використання : електронного підпису або електронного цифрового підпису (ЕЦП) – за умови використання ЕЦП всіма сторонами електронного правочину; електронного підпису одноразовим ідентифікатором. Це дані в електронній формі у вигляді алфавітно-цифрової послідовності, які додаються до інших електронних даних особою, що прийняла пропозицію укласти електронний договір, і направляються другій стороні цього договору; аналога власноручного підпису (факсимільного відтворення підпису за допомогою засобів механічного або іншого копіювання, іншого аналога власноручного підпису) за письмовою угодою сторін, у якій повинні міститися зразки відповідних аналогів власноручних підписів. Покупець (замовник, споживач) повинен отримати підтвердження здійснення електронного правочину у формі електронного документа, квитанції, товарного або касового чека, квитка, талона або іншого документа у момент здійснення правочину або у момент виконання продавцем обов'язку передати покупцеві товар. Це підтвердження повинне містити такі відомості: умови та порядок обміну (повернення) товару або відмови від виконання роботи чи надання послуги; найменування продавця (виконавця, постачальника), його місцезнаходження і порядок прийняття претензії щодо товару, роботи, послуги; гарантійні зобов'язання та інформацію про інші послуги, пов'язані з утриманням або ремонтом товару чи з виконанням роботи або наданням послуги; порядок розірвання договору, якщо строк його дії не визначено.

Законодавча база:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV.

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
3. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV.
4. Закон України “Про захист прав споживачів” від 12.05.91 р. № 1023-XII.
5. Закон України “Про захист персональних даних” від 01.06.2010 р. № 2297-VI.
6. Закон України “Про електронну комерцію” від 03.09.2015 р. № 675-VIII.
7. Закон України “Про електронний цифровий підпис” від 22.05.2003 р. № 852-IV.
8. Закон України “Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг” від 06.07.95 р. № 265/95-ВР.
9. Закон України “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні” від 05.04.2001 р. № 2346-III.
10. Порядок провадження торговельної діяльності та правила торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів, затверджений постановою Кабміну від 15.06.2006 р. № 833.
11. Правила продажу товарів поштою, затверджені наказом Мінекономіки, Мінтрансу від 11.06.2008 р. № 206/699.
12. Правила продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 103.
13. Правила роздрібної торгівлі алкогольними напоями, затверджені постановою Кабміну від 30.07.96 р. № 854.
14. Правила роздрібної торгівлі непродовольчими товарами, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 104.
15. Правила роздрібної торгівлі продовольчими товарами,

затверджені наказом Мінекономіки від 11.07.2003 р. № 185.

Ви ще сумніваєтесь, як розпочати власний бізнес? **Компанія “Вікторія”** стане Вашим надійним помічником і радником, для цього достатньо звернутись за консультацією в будь-який для Вас зручний спосіб. Звертайтеся!

Основна контактна інформація за посиланням.

Чому нам довіряють? Відповідь на це запитання тут.

Компанія “Вікторія”